

Desátá planeta sluneční soustavy. Nibiru a kataklyzmatické události, která nás dle různých indicií zanedlouho čeká (VIDEA)

- CZ24 News | 29. dubna 2023

Na mnoha stránkách, diskusních fórech a v mnoha videích se již nějakou dobu objevují spekulace o jakési globální kataklyzmatické události, která se vždy v pravidelných cyklech na zemi odehraje a o níž ulhaná historie hovoří třeba jako o potopě světa a pod., a která pokaždé způsobí zánik stávající civilizace, aby na jejích troskách mohlo započít budování nějaké další. A právě taková událost by dle mínění mnohých měla nastat právě někdy nyní, řekněme v horizontu let, maximálně pak desetiletí. Ostatně už takoví Májové ji předpovídali a první obavy o osud naší civilizace se objevovaly právě v souvislosti s posledním rokem Majského kalendáře, tedy rokem 2012. Jak všichni víme, konec světa se tehdy nekonal a přesluhujeme už o jedenáct dlouhých a zběsilých let. Ovšem je to jen pouhá další konspirace, nebo na tom bude i troška pravdy? A souvisí s tím i konspirace ohledně deváté, desáté (či jedenácté, podle některých dokonce dvanácté) planety naší sluneční soustavy? Někteří astronomové a fyzici její existenci vysvětlují na základě určitých gravitačních anomálií, nebo podle odchylek na oběžných drahách některých planet. Hovoří o ní i mnohé historické a náboženské spisy, včetně Bible. Ovšem existuje toto vesmírné těleso s odhadovanou oběžnou dráhou okolo 3600 let skutečně? A je to ona tajemná planeta Nibiru, nazývaná někdy jako železná planeta, z níž údajně pochází i naši praví „stvořitelé“, hvězdní Annunaki, kteří nás, lidi, geneticky „vyšlechtili“ abychom byli jejich otroci používaní na těžkou práci ve zlatých dolech na naší planetě?

To vše jsou otázky, na které jsem se snažila nalézt nějakou odpověď a které jsem již snad částečně zodpověděla v několika konspirativních videích na YouTube z poslední doby. Ta videa vznikla po mém „šoku“ když jsem na stránkách conceptualcz.cz, zabývajících se tzv. koncepcí obecné bezpečnosti a tzv. dostatečně obecnou teorií řízení, objevila právě onu Zprávu Orion, vydanou v tehdejší Sovětské svazu v roce 1983, kde byla tehdy klasifikována jako dokument „přísně tajný“. A protože si nemyslím, že by vedení bývalého Sovětského svazu, ÚV KSSS, jejich rozvědka, KGB a další instituce jako třeba Akademie věd apod. se zabývaly zrovna vyslovenými konspiracemi, tak i když je její obsah jen těžko uvěřitelný a vypadá velmi konspirativně, brala bych ty informace trochu vážně. Ostatně posuďte sami, zde ji máte ke stažení nebo k on-line studiu [ZDE](#)

Nibiru a stará Sumerská pečeť

Existuje [starověká sumerská válcová pečeť](#), o které se předpokládá, že je stará asi 4 500 let a která zdánlivě trochu podivně zobrazuje naše Slunce a okolo něj dalších dvanáct planet v naší Sluneční soustavě, přičemž jednou z nich je údajně právě tato planeta Nibiru, jakási nepolapitelná planeta obíhající po obrovské elipse okolo našeho Slunce, někde daleko, až na vnějších okrajích Sluneční soustavy a daleko za trpasličím Plutem. Údajná doba jejího oběhu by měla být přibližně 3600 let a my žijeme v době, kdy se očekává po 3600 letech její opětovný návrat a průlet okolo Země. Vzhledem k tomu, že její průměr by měl být minimálně 4x tak velký jako je Země (ale našla jsem i názory, že by mohla být až dvacetkrát větší, tedy zhruba 2x tak velká než je třeba Jupiter) tak její gravitační působení na okolní tělesa je enormní a právě proto na její existenci někteří vědci usuzují na základě anomálií v oběžných drahách některých planet, ke kterým poslední dobou dochází. Její průlet by mohl být pro mnohá tělesa v naší soustavě devastující,

Zemi pochopitelně nevyjímaje. Její extrémní gravitační pole by mohlo způsobovat mnohé živelné pohromy a katastrofy, ohromná tsunami, bouře, přepólování planety, zemětřesení, dopady velkých meteorů a meteorických rojů, polární záře na neobvyklých místech, no zkrátka a dobře, leccos z toho, co se poslední dobou na naší planetě skutečně odehrává. Včetně zastavení zemského jádra, o němž se také již oficiálně hovoří a očekávaných výbuchů sopek a supervulkánů.. A je již jakýmsi až veřejným tajemstvím, že mnohé vlády horečnatě budují obrovské podzemní kryty a základny a často přímo podzemní města, do kterých neméně horečnatě naváží zásoby potravin, paliv, nerostů, a samozřejmě i zbraní a munice. Jinak o celé záležitosti poněkud podezřele mlčí. Stejně jako jejich mainstream.. A i to, jak decimují své obyvatelstvo vakcínami, jak likvidují hospodářství a jak dělají nesplratitelné dluhy, vytvářejí umělé krize a snaží se zavést psychopatický NWO svědčí o tom, že jim na budoucnosti příliš nezáleží. Že by proto, že ví, že to, co brzy přijde, tak stejně nikdo kromě nich nemá šanci přežít (jak se naivně nejspíš domnívají)? To je pochopitelně naprostá konspirace, ovšem intuice mi říká, že by na tom mohlo něco být.....

Jedna z těch vůbec nejkontroverznějších starověkých pečetí, která kdy byla na Zemi objevena a je široce diskutována mezi vědci, se nazývá VA/243 a zdá se, že zobrazuje - podle názorů mnoha badatelů - 12 planet v naší sluneční soustavě se Sluncem v jejím středu.

Pečeť, která pochází - přinejmenším - ze třetího tisíciletí před naším letopočtem, lze nalézt ve Státním muzeu v Berlíně a je tam katalogizována jako exponát VA/243.

Podle četných badatelů je tato prastará akkadská válcová pečeť jednou z nejstarších válcových pečetí, která kdy byla objevena, a zdá se, že je také jednou z těch vůbec nejzáhadnějších.

Důvod? Údajně zobrazuje celou rodinu naší Sluneční soustavy a darebáckou planetu identifikovanou autory jako je např. Sitchin jako [Planeta X nebo Nibiru](#) , údajně domovská planeta starověkých Anunnaki, našich skutečných „stvořitelů“.



[KOSMOSZAKÁZANÁ HISTORIE](#)

Říká se, že tato starověká Sumerská válcová pečeť zobrazuje 12 planet v naší Sluneční soustavě



[HAF](#)29. Května 2021

Existuje jedna [starověká sumerská válcová pečeť](#) , o které se předpokládá, že je stará asi 4 500 let a která poněkud podivně zobrazuje naše Slunce a dvanáct planet v naší Sluneční soustavě, přičemž jednou z nich je údajně právě Nibiru, nepolapitelná planeta číhající až někde na vnějších okrajích Sluneční soustavy. .



Jedna z nejkontroverznějších pečetí, která kdy byla objevena a je stále široce diskutována mezi vědci, se nazývá VA/243 a zdá se, že zobrazuje - podle mnoha z nich - 12 planet v naší sluneční soustavě se Sluncem v jejím středu.

Pečeť, která pochází - přinejmenším - ze třetího tisíciletí před naším letopočtem, lze nalézt ve

Státním muzeu v Berlíně a je katalogizována pod označením jako VA/243.

Podle četných badatelů je tato prastará akkadská válcová pečeť jednou z těch vůbec nejstarších válcových pečetí, která kdy byla na Zemi objevena, a zdá se být také jednou z těch vůbec nejzáhadnějších.

Důvod? Údajně zobrazuje celou rodinu naší Sluneční soustavy a navíc i jakousi trochu darebáckou planetu identifikovanou autory jako Sitchin jako [Planeta X nebo Nibiru](#) , mělo by jít o domovskou planetu starověkých Anunnaki.

Právě [Zecharia Sitchin](#), a to velmi podrobně, pojednává o této válcové Sumerské pečeťi ve své knize [12. planeta](#) .

Podle Sitchina válcová pečeť nepochybně zobrazuje naši sluneční soustavu i s četnými nebeskými tělesy v jejich relativní velikosti.

Dnes ovšem známe pouze devět planet – pokud si samozřejmě stále ještě myslíte, že Pluto by mělo být planetou, plus náš měsíc, Slunce a možná ještě oficiálně neznámá, ona darebná planeta občas označovaná jako Nibiru...

Pokud jsou záhadné objekty zobrazené na pečeťi opravdu ve skutečnosti planety, **jak je tedy ale možné, že staří Sumerové věděli o naší kompletní sluneční soustavě a to dokonce již ve 3. tisíciletí před naším letopočtem?**

Ovšem nejen to, ale jak to že znali i jejich přibližnou velikost?

To vede k mnoha dalším otázkám jako třeba odkud Sumerové získali tyto znalosti?

Objevili to sami, zcela nezávisle?

Nebo je možné, jak nám to také naznačují mnohé starověké kultury, že by jim část těchto znalostí předali nějakí „bohové“, kteří sestoupili z nebes a předali člověku nebývalé a obrovské astronomické znalosti?

Zobrazuje tato prastará Sumerská válcová pečeť skutečně naší Sluneční soustavu se všemi jejími planetami včetně tajemného Nibiru, jak nám naznačuje Sitchin?

Nebo je možné, že autoři jako Michael S. Heiser mají pravdu a že válcová počeť ve skutečnosti nemá žádnou astronomickou hodnotu a vůbec NEZOBRAZUJE naši sluneční soustavu, její planety, Měsíc ani Slunce?

Při pohledu na válcovou pečeť je třeba vznést ale ještě další otázky. Byla by například takováto pečeť tím skutečně „vhodným“ médiem, kterým by někdo - a to již před 4 5000 lety - předával lidem tak důležité astronomické poznatky?

Reference: [Ancient-Code.com](#)

Vědci z Caltechu (California Institute of Technology) našli důkazy o Sitchinově Planetě X.

Tuto senzační novinku zveřejnil [Alexandr Light na webu HumansAreFree.com](#) již 2.února 2016 kdy ve svém článku uvádí toto:

Konstantin Batygin z Caltechu, odborný asistent oboru planetární vědy, a Mike Brown, profesor planetární astronomie a Richard a Barbara Rosenbergovi, našli důkazy o obří planetě, která má značně bizarní, velmi protáhlou oběžnou dráhu daleko ve vnější sluneční soustavě až za Plutem.

Objekt, který vědci přezdívali jako Planeta Devět, má hmotnost asi 10krát větší než Země a obíhá v průměru asi 20krát dále od Slunce než Neptun (který obíhá kolem Slunce v průměrné vzdálenosti 2,8 miliardy mil).

Ve skutečnosti by tak této nové planetě trvalo 10 000 až 20 000 let, než by uskutečnila jeden svůj úplný oběh kolem našeho Slunce.

Vědci objevili existenci planety pomocí matematického modelování a počítačových simulací, ale objekt sám ještě přímo nepozorovali, ale poznamenali, že tato zatím stále domnělá planeta Devět – s 5000násobkem hmotnosti Pluta – je dostatečně velká na to, že by se o její existenci nemělo dál diskutovat..



Dokonce i ředitel planetárních věd NASA, Jim Green, již učinil oficiální prohlášení o objevu této planety Devět a řekl, že „tam daleko venku je takzvaná planeta X“ (v původním článku na HAF to bylo druhé video, bylo ovšem z YouTube vymazáno, nejspíš poté co NASA zprávu dementovala, pročpak asi ptám se pro změnu já?).

Již po mnoho let konspirační teoretici tvrdili, že existuje další neznámá planeta, kterou nazývají PlanetX nebo také Nibiru, která se pohybuje, po dlouhé a velmi eliptické o běžné dráze.

Výzkumníci Calltech ji nazývají Planeta Devět nebo ‚Devátá planeta‘, ale pokud se budeme řídit tvrzením Zecharia Sitchina, je to spíše desátá planeta a podle jeho teorií sumerské kosmologie byla Nibiru nebo planeta X dokonce dvanáctým členem rodiny planet sluneční soustavy (který tak zahrnuje 10 planet, plus Slunce a Měsíc).

Bez ohledu na to, zde je takové pořadí planet počítáno od těch nejbližší Slunci směrem ven přes sluneční soustavu:

Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluto = 9
Planeta Devět = 1
Měsíc a Slunce = 2

Navzdory tomu, že současní vědci překlasifikovali Pluto na trpasličí planetu, tak nemůžeme popřít, že tato nově objevená planeta skutečně podporuje teorii Zecharia Sitchina o existenci takové desáté planety (dvanácté, počítáme-li také Slunce a Měsíc) alias Planety Nibiru nebo Planety X.

Zdroj: <https://humansbefree.com/2016/02/caltech-researchers-find-evidence-of-sitchins-planet-x.html>

1984 Zmínka o Nibiru v článku na US News – Zdroj: NASA

V článku publikovaného v US News 10. září 1984 se uvádí:

„Zahalená před slunečním světlem, záhadně tahající za oběžné dráhy Uranu a Neptunu, je jakási neviditelná síla, o níž astronomové mají podezření, že by mohla být vyvolána [planetou X](#) – desátým obyvatelem v našem nebeském sousedství.

„Loni infračervený astronomický satelit (IRAS), kroužící po polární dráze 560 mil od Země, detekoval teplo z objektu vzdáleného asi 50 miliard mil, o jehož existenci se nyní intenzivně spekuluje.

„Mohu říci jen to, že zatím nevíme, co tam je,“ říká k tomu Gerry Neugesbeuer, ředitel Palomar Observatory pro California Institute of Technology. Vědci doufají, že jednosměrné cesty vesmírných sond Pioneer 10 a 11 mohou pomoci najít tento zatím bezejmenný vesmírný objekt..



Kopie původního článku na US News z roku 1984. Mimochodem Zpráva Orion je datována do roku 1983.

NASA tehdy existenci Nibiru potvrdila. Tisková zpráva NASA z roku 1992 uvádí následující:
„Nevysvětlené odchylky v oběžných drahách Uranu a Neptunu ukazují na velké vnější těleso sluneční soustavy o hmotnosti 4 až 8 hmotností Země na velmi nakloněné oběžné dráze, vzdálené více než 7 miliard mil od Slunce.“

Web HumansAreFree k tomu napsal 27.června 2016 toto:

Vatikán dnes vlastní některé z nejvýkonnějších dalekohledů světa. Člověk se ovšem musí ptát sám sebe: „Proč vlastně?“

Jeden zcela konkrétní dalekohled se příhodně nazývá LUCIFER a je umístěný na observatoři Mount Graham a je to vlastně jen zkratka pro „Large Binocular Telescope Near-infrared Utility with Camera and Integral Field Unit for Extragalactic Research – Velký binokulární dalekohled pro blízké infračervené záření s kamerou a integrovanou jednotkou pro extragalaktický výzkum“.

Oni však zcela jistě vědí, že to není žádná náhoda.

Spekulace tvrdí, že Vatikán má tyto vysoce výkonné dalekohledy pro sledování biblických varování, jako je „Pelyněk“ alias [Nibiru](#) nebo Planeta X:

„A zatroubil třetí anděl a spadla z nebe velká hvězda, hořící a spadla na třetinu řek a na prameny vod;

„A jméno té hvězdy je Pelyněk; a třetí část vod se tak stala pelyňkem; a mnoho mužů zemřelo pak vodami, protože zhořkly.“ (Zjevení 8:10, 11 – Bible krále Jakuba).

Další možností ovšem je, že Vatikán třeba jen sleduje mimozemskou aktivitu a již před stovky let je kontaktovali mimozemšťané, což by mohlo vysvětlit jejich náboženství a víru v „Boha“, který v náboženských textech může být pouze jakýsi mimozemšťan a ne skutečný nekonečný původní Zdroj (žiiivota) nebo Stvořitel.

Dodnes najdete mistry astrologie na těch nejvyšších úrovních vlád a tajných společností, protože přesně to jsou ti lidé, kteří znají cykly astronomie a také to, co každá konkrétní vesmírná energie přinese.

Například americký prezident Ronald Reagan by nepodepsal žádný dokument, dokud by se neporadil se svým mistrem astrologem.

Ti, kdo jsou světovými vůdci a vysoce postavení členové různých tajných společností, ti rozhodně vědí vše o precesi rovníků, o Plutu v Kozorohu a o věku Vodnáře.

Vědí, že tato falešná fasáda naší ekonomické podřízenosti, jejich kontroly a všeobecné konformity se

chýlí ke konci, a přesto pokračují ve své práci proti těm nejlepším zájmům lidstva a zároveň se stále za každou cenu snaží udržet svou, přitom však již slábnoucí, kontrolu nad lidstvem.

Patří sem pochopitelně i náboženství. Náboženství = podřízenost, kontrola a konformita, což je stejná šablona jakou má jakákoliv jiná (světská) vláda. Jak to ale přitom dosud ve světě funguje?

Oni budou i nadále otravovat naši vodu, vzduch a ničit zásobování potravinami, protože nemluvíme ty jejich „pravdy“. Jinými slovy, když budeme i dále mlčet, podřídíme se jejich rozhodnutím, která za nás tak rádi činí, což zahrnuje mimo jiné třeba GMO, fluoridovanou vodu, chemtrails, očkování atd...

Je opravdu správný čas na reset?

Díky objevu různých „[záhadných artefaktů](#)“ (OOPARTS) tak víme, že lidstvo zde bylo minimálně desítky tisíc let, což je v naprostém rozporu s biblickou časovou osou přibližně 6000 let.

Například studna vynesla na povrch 200 000 let starou bronzovou minci a to z hloubky 114 stop kousek od Chillicothe, Illinois.

Podle Illinois State Geological Survey jsou ložiska obsahující tuto minci stará 200 000 až 400 000 let.

Stačí přece jen pár tisíc let, než všechno úplně zreziví, shnije nebo se to zcela rozloží, s výjimkou kamenných staveb, jako jsou pyramidy na náhorní plošině v Gíze. (což ovšem navíc není vůbec tak jisté)

Až 100 000 let by nemuseli být žádné známky naší současné civilizace, pokud by třeba zítra došlo ke globální katastrofě.

Jak dlouho by trvalo rozkladu hornin zahrabat minci 114 stop hluboko do země? Zřejmě až 200 000 let, takže i z těchto důkazů nyní víme, že jsme tady byli ekonomickými otroky doslova tisíce let..

Říká se, že Nibiru obíhá po přibližně 3500 leté eliptické dráze. Poslední průlet Nibiru by tak mohl být klidně odpovědný za [všechny ty příběhy o „Velké potopě“](#) vyprávěné prakticky v každém náboženství světa.

V závislosti na blízkost Nibiru při průletu Sluneční soustavou by to mohlo skutečně snadno způsobit událost až na úrovni vyhynutí, kdy je možný úplný reset lidstva. To by také trochu vysvětlovalo, jak mohla být neznámá bronzová mince objevena ve hloubce 114 stop pod zemí.

Proč se církve tak moc bojí Anunnaki?

Podle zesnulého [Zecharia Sitchena](#) tak právě nebeští vesmírní Anunnaki [vytvořili kdysi rasu otroků, aby pro ně těžili zlato](#), které bylo následně použito jako prostředek k záchraně jejich planety Nibiru. To je důvod, proč je dodnes právě zlato přikládána tak velká hodnota.

Největší tajemství, které se nikdy neřeklo nahlas, je to, jak byla církev vždy podřízena svým skutečným pánům... vševědóucímu oku... tedy těm, kteří dodnes dohlíží na stínové vlády: [Anunnaki](#).

Toto je ta vesmírná rasa, která nás nechala pracovat jako ekonomické otroci po celá dlouhá tisíciletí.

V blízké budoucnosti ale, jak se zdá, tak budeme nadále svědky kolapsu peněžního systému, ale i vlád a náboženství. Nikdo s tím nemůže nic dělat, protože všechny tyto tři záležitosti nevyhnutelně zkolabují právě kvůli energiím Pluta v Kozorohu.

Můžeme očekávat, že „ [The Powers That Were](#) “ budou i nadále potlačovat rozvinutou technologii a zároveň nám [otravovat naše zásoby vody, vzduchu a potravin](#) , ale i to již brzy skončí.

Jako globální společenství se nad to povznese, ale bude to vyžadovat náš aktivismus a občanskou neposlušnost.

Nenarodili jste se proto, abyste se stali [věčným otrokem pro 1 % lidstva](#) .Dnes má 85 nejbohatších lidí světa [stejný majetek jako 3,5 miliardy těch nejchudších](#) .

(A to ten seznam dokonce ani nezahrnuje Rothschildy [\(odhadované bohatství 500 bilionů dolarů\)](#) nebo Rockefeller).

Je skutečně čas na reset, ovšem nikoliv ten jejich Velký, ale tentokrát bude reset ve prospěch lidstva a „ [The Powers That Were](#) “ nemůže již udělat nic, aby tomu zabránil.

Autor: Gregg Prescott, MS

([výňatek](#)) Zdroj: <https://humansbefree.com/2016/08/1984-nibiru-article-by-u-s-news-source-nasa.html>

Vědci zachytili rádiové signály 9. planety, známé jako Planeta X

Tajemná planeta, kterou mnozí lidé označují jako Nibiru, tedy ona dávno ztracená planeta mimozemšťanů Anunnaki, je považována za pět až desetkrát větší než je naše Země, ale astronomové přesto údajně planetu ještě neviděli.

Astrofyzici však přitom pevně věří, že MUSÍ existovat a to na základě svých nových výpočtů poruch na drahách jiných nebeských těles v naší sluneční soustavě.

Nyní, ve své nové snaze konečně najít nepolapitelnou planetu, tak astronomové z celého světa spolupracují, aby společně konečně vystopovali tuto „novou“ planetu v naší sluneční soustavě.

NASA bohužel nemůže nasměrovat Hubbleův vesmírný dalekohled do vesmíru v naději, že ho najde. Planeta X nebo Planeta Devět je považována za jakousi „super-Zemi“ kvůli své obrovské velikosti, ale ani tato její údajná velikost nám příliš nepomůže v našem úsilí ji najít.

Planeta, která podle mnoha výzkumníků prostě musí existovat, tak je od Slunce 75krát vzdálenější než je Pluto, což znamená, že neodráží natolik světla, abychom ji na obloze vůbec viděli.

To je důvod, proč vědci z McGill University v Montrealu v Kanadě věří, že tato „ledová planeta“ přesto stále vyzařuje i když jen velmi malé množství tepla a navrhuje, aby toto vyzařované teplo bylo zachyceno ve formě rádiových vln o délce milimetru.

Tento záhadný zvuk „na pozadí tpotiž“ již zachytili výzkumníci při zkoumání Neptunu a Uranu a planeta o velikosti planety devět by podobné typy vln rozhodně měla vydávat také.

Nyní se tedy k pátrání po planetě devět připojila ještě skupina radioteleskopů které hledají na obloze přesně tyto vlnové délky, které by nás nakonec mohly zavést až ke kosmickému úkrytu planety devět.

Ale opravdu jsme našli planetu devět? No, stále ještě čekáme na potvrzení. Nepolapitelná planeta byla „nalezena“ v historii několikrát a při pohledu zpět na zprávy z různých tiskových agentur si všimnete, že již před více než 30 lety se věřilo, že planeta x byla nalezena.

Washington post o tom napsal v roce 1983:

„Nebeské těleso, které je možná tak velké jako obří planeta Jupiter a možná tak blízko Zemi, že by bylo součástí této sluneční soustavy, bylo nalezeno ve směru souhvězdí Orion pomocí dalekohledu na oběžné dráze na palubě americké infračervené astronomické družice... Mohu vám říci jen to, že nevíme, co to je,“ řekl Gerry Neugebauer, hlavní vědec IRAS.

V článku publikovaném v Newsweek 13. července 1987 NASA odhalila, že kolem našeho Slunce může existovat 10. planeta. Podle výzkumného vědce NASA Johna Andersona, tak Planeta X by mohla být ve skutečnosti být tam někde venku, ale zatím nikde poblíž našich známých planet. V článku z Newsweeku se píše:

„Pokud má pravdu, mohly by být vyřešeny dvě z nejzajímavějších hádanek vesmírné vědy: co způsobilo záhadné nepravidelnosti na drahách Uranu a Neptunu během 19. století? A co zabilo dinosaury před 26 miliony let.“

23. října 1996 článek z AP nazvaný „Nová rebelská planeta nalezena mimo sluneční soustavu“ uvádí následující: Nová planeta, která porušuje všechna pravidla o tom, jak a kde vznikají planety, byla identifikována na oběžné dráze dvojhvězdy asi 70 světelných let od Země v souhvězdí běžně známém jako Severní kříž.

Nová planeta má oběžnou dráhu podobnou horské dráze, která se snáší dolů blízko ke své centrální hvězdě a pak se vyhoupne až někam daleko do mrazivých okrajů po podivné dráze ve tvaru vejce, která se neliší od oběžné dráhy žádné jiné známé planety.

Zpráva Orion, 1983

Výbor státní bezpečnosti SSSR
Vědeckovýzkumný institut

Inv. Č: 83 154/II

Vědeckovýzkumné centrum „ROMB“

Práce číslo: 83 - 154 - 963

„Orion“

(jméno projektu)

Hlavní text vědeckovýzkumné práce s přílohami projektu „Orion“,

Název dokumentu (téma)

archivní dokumenty orgánů NKGB - NKVD - NKO SSSR z roku 1945,

dopis generálního Tajemníka ÚV KSSS s. J.V. Andropova z 12.4.1983.

Zahájeno: 12.5.1983

Ukončeno: 11.11.1983

224

množství stran

Seznam příložených dokumentů:

Č: Název dokumentu: Množství str.: Od/do str.:

1. Dopis místopředsedy KGB o provedení výzkumu 4 1 - 4

2. Dopis generálního tajemníka ÚV KSSS s. J.V. Andropova
Předsedovi KGB SSSR s. V.M.Čebrikovovi 4 5 - 8
3. Zpráva o výzkumu a vývoji Předsedovi KGB SSSR 32 9 - 41
s. V.M.Čebrikovovi
4. Příloha č. 1
Zpráva Lidového komisaře Státní bezpečnosti s. V.N. Merkulova
pro ÚV KSSS (b) 17 42 - 59
5. Kopie dopisu ÚV Všesvazové komunistické strany bolševiků ze dne
prvního října 1945 Lidovému komisaři Státní bezpečnosti s. V.N.
Merkulovovi 1 60
6. Příloha č. 2
Kopie dopisu od náčelníka Hlavního správy vojenské kontrarozvědky
„SMĚŘŠ“ s. V. Abakumova o nálezu ukořistěných německých námořních
map, uložených ve dvou obalech, překlad textu 7 61 - 68
7. Příloha č. 3
Materiály o tom, že zaměstnanci „SMĚŘŠ“ objevili tajný zápisník
pro konspekty s texty rozkazů A. Hitlera a Reichsführera SS H. Himmlera
o výběru kandidátů, kteří mají být vysláni do Antarktidy 15 69 - 84
8. Příloha č. 4
Kopie dopisu Lidového komisaře námořnictva SSSRs. N. Kuzněcovova
Lidovému komisaři Státní bezpečnosti s. V.N.Merkulovovi ze dne
4.10.1945 o vybavení průzkumného konvoje do Antarktidy 1 85 - 86
9. Příloha č. 5
Zpráva o létajících talířích Německa 30. - 40. let 5 87 - 92
10. Příloha č. 6
Týdenní Almanach „Ahnenerbe“ z ledna 1940 v jednom balíčku,
kopii a překlad textu 13 93 - 106
11. Příloha č. 7
Celkový pohled na galaxii :Mléčná dráha“ 2 107 - 109
12. Příloha č. 8
Schématický plán stavby Slunečního Systému 2 110 - 112
13. Příloha č. (chybí číslo přílohy)
Schéma rotace kosmických těles ve struktuře Galaxie 4 113 - 117
a ve Vesmíru
14. Příloha č. 10 1 119
15. Příloha č. 11
Cykly evoluce Slunce a Země 1 120 - 121
16. Příloha č. 12
Schéma vnitřního uspořádání Země 3 122 - 125
17. Příloha č. 13
Tabulka evoluce člověka 2 126 - 128
18. Příloha č. 14
Schéma stavby Sluneční Soustavy do zániku Ikara 1 129 - 130
19. Příloha č. 15
Zánik Ikara, schéma stavby Sluneční Soustavy po zániku Ikara 2 131 - 133
20. Příloha č. 16 1 134 - 135
21. Příloha č. 17
Schéma výstavby osídlených míst a kolonií v Sýrijské poušti a dávném
Egyptě 450 - 33 tisíc let před n.l. 1 136 - 137
22. Příloha č. 18
Princip fungování pyramid 4 138 - 142

23. Příloha č. 19
Mapa posunu geografických pólů Země 1 143 - 144
24. Příloha č. 20
Srovnání vrstevnic Borejského „Pupku světa“ podle Merkatorovy mapy
s geografickou polohou současného Severního pólu 1 145 - 146
25. Příloha č. 22
Kontury kontinentů do Potopy 12 tisíc let před n.l. 1 147 - 148
26. Příloha č. 24
Grafické zpracování hieroglyfů z dávného tibetského manuskriptu
i žulové desky 16 149 - 165
27. Příloha č. 25
Tabulka archeologických nálezů (artefaktů) 21 166 - 187
28. Přílohy č. 28 - č. 29
Schéma Zeměkoule, sled vrstev Zeměkoule 2 188 - 190
29. Příloha č. 30
Zpráva Institutu Zemského magnetismu o změně klimatu
a magnetosféry 10 191 - 201
30. Informace o slavných archeologických nálezech
(koster lidí vysokého věku) 4 202 - 205
31. Technický úkol 6 206 - 212
32. Balík č. 4 1 213
33. Schéma horských vrcholů Světa 14 214
34. Schéma rozložení vod potopy Světa 2 215 - 216
35. Návrh usnesení 1 217
36. Kopie objednávky Výzkumného centra „ROMB“ 1 218
37. Služební korespondence 5 219 - 224
Celkem očíslováno a sešněrováno v této zprávě: 224 listů
Sestavil:
Doktor technických věd plukovník V. Jegorov
KGB SSSR Přísně tajné!

Toto je přesné znění začátku zprávy Orion, s výčtem všech obsažených tematických celků a příloh.
Zpráva pokračuje úvodním dopisem a výčtem institucí, kam byla zaslána:

Přísně tajné

„Speciální složka“

Exemplář č. 2

KGB SSSR 12/4 - 1983

Vstup č. 6328 Sekretariát

Komunistická Strana Sovětského Svazu - Ústřední Výbor

STÁTNÍMU BEZPEČNOSTNÍMU VÝBORU SSSR

soudruhu V.M. ČEBRIKOVU

Dle zjištění Hlavního zpravodajského ředitelství Generálního Štábu ozbrojených sil SSSR vláda USA od konce šedesátých let systematicky financuje speciální projekty a strategické programy pro studium geofyzikálních, meteorologických, biologických a sociálních procesů, vzájemně propojených s komplexními kosmo-fyzikálními procesy, aby bylo možné předpovídat rozsáhlá geofyzická,

meteo klimatická, ekologická a krizově-konfliktní kataklyzmata, která, dle mínění amerických vědců na Zemi proběhnou začátkem XXI století.

Jak je vidno ze zprávy „O stavu Světa do roku 2000“, vypracované pro prezidenta SSA 12. září 1980, v souvislosti s geofyzikálními změnami, které proběhnou začátkem XXI století, existuje reálná šance na záchranu života pro obyvatelstvo Severní i Jižní Ameriky 4 % včetně občanů SSA, zatímco území SSSR bude vzhledem ke své územní a fyzické poloze zasaženo následky kataklyzmat a bésnicích živlů

nejméně.

Americké zpravodajské služby zahájily komplexní realizaci „nepřímých“ nepřátelských akcí zaměřených na podkopávání politických a socioekonomických základů SSSR i států Varšavské smlouvy a socialistického tábora.

Pod zástěrkou programu „Hvězdných válek“ jsou v SSA i v členských státech NATO budovány složité vysokotechnologické inženýrské struktury pozemních i vzdušně-kosmických zařízení, určená pro skrytou intenzifikaci (! - p.p.) globálních a lokálních astro-geofyzikálních, meteorologických, bio-psychofyzických a technogenních kataklyzmat v určených zasažených oblastech na základě předpovědí a zesílení rezonančních vln odpovídajících spontánně destruktivních mechanismů přírody.

Ve své perspektivě státy SSA a rozvědné služby rok 2000 určily coby přechod do fáze „rozšířeného rozmístění“ v geoprostorách Eurasie a států sousedících se SSSR všech prostředků komplexního zapojení s cílem nastolit kontrolu nad touto geostabilní a zdrojuplnou částí planety pro příští staletí. KGB SSSR spolu s Akademií věd SSSR a výzkumnými institucemi Ministerstva obrany SSSR v krátké době (ne déle než šest měsíců) provede vědecký výzkum, vypracuje příslušné strategické směry, návrhy a usnesení, které by měly být předloženy ÚV KSSS k projednání nejpozději do 21.11.1983.

GENERÁLNÍ TAJEMNÍK

Rep. v 5 kopiích.

Kopie č. 1 - KGB SSSR (kopie do/části 52609), celkem 2 kopie.

Kopie č. 2 - Ministerstvo obrany SSSR

Kopie č. 3 - Akademie věd SSSR

Kopie č. 5 - pro prac. účely

Naše planeta X je ve zprávě zmíněna hned v první části, konkrétně na straně 11. kde se dovídáme následující fakta:

Část 1. Sluneční soustava ve struktuře galaxie „Mléčná dráha“

Naše Sluneční soustava se ve struktuře galaxie „Mléčná dráha“ nachází v neustálém pohybu po závitové spirále, při němž se Země otáčí okolo své osy proti směru hodinových ručiček rychlostí 0,465

km/sec a současně obíhá, opět proti směru hodinových ručiček, po oběžné dráze okolo Slunce rychlostí 30 km/sec. Doba oběhu okolo Slunce je rovna 1 roku. Za 1 rok Země překoná vzdálenost rovných 7.884 miliard kilometrů. Vzdálenost Země od Slunce = 1 au (astronomická jednotka). Jedna otočka Země okolo své osy

trvá přesně 23,934 hodin, což se bere jako 24 hodin, rok je roven 365,256 dním.

(Příloha č. 7)

Sluneční soustava sama o sobě představuje rozvinutý kříž, sestávající se z vnitřního okruhu, do kterého patří i nám známé základní planety Merkur, Venuše - bývalé jádro planety Ikar, která zanikla před 1,5 miliony let (otáčí se okolo své osy v protisměru pohybu otáčení se Slunce), Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a Pluto, obíhajících po oběžné dráze okolo Slunce proti směru hodinových ručiček a které se nacházejí od Slunce ve vzdálenosti 40 au nebo 6 miliard km. Zprava i zleva od vnitřního okruhu Sluneční soustavy se nacházejí stejně vzdálené, elipsovitě oběžné dráhy, protáhlé

podél aphelií, zprava na vzdálenosti 317,2 au neboli 47 miliard 580 miliónů kilometrů se nachází 8 planet, obíhajících kolem hranice vnitřního okruhu Sluneční soustavy po směru hodinových ručiček, zleva, ve vzdálenosti 342,6 au neboli 51 miliard 390 miliónů kilometrů, sestava 8 planet, otáčejících se kolem hranice vnitřního okruhu Sluneční soustavy po časové ose; nejvzdálenější planeta od Slunce, shora i zdola, ve vzdálenosti od centra Slunce, výše ve vzdálenosti 604,2 au neboli 90 miliard 630 miliónů kilometrů, sestávající se ze tří planet, které před 1,5 miliónem let obíhaly po oběžné dráze kolem Slunce v oblasti pásu asteroidů – níže, ve vzdálenosti 820,4 au nebo 123 miliard 60 miliónů kilometrů, sestávají ze tří planet, které před 1,5 milióny let obíhaly kolem Slunce v místě pásu asteroidů. Ze tří planet – obrů tehdejší doby zůstala pouze jedna – Železná planeta, padesátkrát větší než Země, která se pohybuje rychlostí 3,3 km/sec a za pozemský den proletí vzdálenost po orbitě kolem Slunce čítající 285 120 km s dobou oběhu kolem Slunce rovných 3 600 let. Planety Venuše a Uran se jeví býti vychladlými jádry bývalých planet Sluneční soustavy, které zanikly před 1,5 milióny let. (Příloha č. 8 obr. 1)

V roce 1983 jsem byla ve třetí třídě ZŠ v Horním Maršově takže si tu dobu ještě pamatuji a buďte si jistí, že soudruzi by se tenkrát pouhými konspiracemi jen tak nezabývali. A na takové úrovni jakou vidíme ve Zprávě Orion z téhož roku už vůbec ne. Každému zájemci vřele doporučuji k tomuto článku přiloženou zprávu nastudovat.

A co říká současná věda?

Vše, co potřebujete vědět o Planetě X: Tajemná 9. planeta

Výzkum již dlouho naznačuje, že hvězdy jako naše Slunce se zřídka vyskytují jednotlivě. Obvykle je v blízkosti roztroušena jedna nebo více sourozeneckých hvězd. Skutečnost, že Slunce nemá zavedené dvojče, je problematická pro naše chápání toho, jak funguje formování hvězd – počínaje masivními molekulárními mračky plnými plynu a prachu, které potřebují k tomu, aby se zhroutily pod svou vlastní vahou a začalo jejich vnitřní samovznícení. jaderná fúze. Předpokládá se, že více než čtyři pětiny hvězdných systémů tak mohou být tvořeny dvěma nebo více hvězdami obíhajícími společně. Většina těchto systémů je velmi pravděpodobně binární a skládá se ze dvou hvězd obíhajících kolem společného těžiště. Odhaduje se, že až [85 procent hvězd](#) patří do takových systémů.

Ve výzkumu publikovaném [Monthly Notices of the Royal Astronomical Society](#) v roce 2007 byla práce na téma „Vložené dvojhvězdy a jejich hustá jádra“ jedním z prvních hlubokých ponorů do toho, zda Slunce někdy mělo dvojče. V uplynulých letech bylo zveřejněno několik výzkumných prací, ale jeden obzvláště zajímavý příběh, publikovaný v roce 2020, použil aktualizovanou technologii k ponoření se do základní otázky a náhodou přivedl do diskuse tajemnou planetu X.

Co je planeta X?

Až do konce 18. století se předpokládalo, že naše sluneční soustava má pouze šest planet: Merkur, Venuši, Zemi (přirozeně), Mars, Jupiter a Saturn, z nichž všechny lze snadno vidět nejzákladnějšími dalekohledy nebo dokonce pomocí pouhým okem v optimálních podmínkách. Až v roce 1781 [objevil renomovaný astronom Sir William Herschel existenci](#) ledově modré planety – původně se věřilo, že je to hvězda, pak kometa – obíhající kolem Slunce ze vzdálenosti, která je zhruba 18krát větší než Země. .

V průměru leží asi 1,8 miliardy mil (2,9 miliardy kilometrů) od Slunce, ale při jejich největším přiblížení je od sebe dělí přibližně 1,6 miliardy mil (2,6 miliardy kilometrů). Na druhou stranu mohou

být daleko až 1,98 miliardy mil (3,2 miliardy km). Uranu trvá jedna cesta kolem Slunce 84 let.

Siru Williamu Herschelovi se kromě toho připisuje zásluha za [objev a katalogizaci dalších](#) „800 dvojhvězd a 2 500 mlhovin“. Navíc „byl prvním astronomem, který správně popsal spirální strukturu naší Mléčné dráhy.“

Herschel málem objevil také Neptun, který má mimořádně zajímavou historii, která nás zavede dále, až někam hluboko do králičí nory okolo Planety X, ale pro začátek ho nakonec objevilo trio astronomů večer 23. až 24. září 1846. Tento celý [příběh zní](#):

„Objev byl učiněn na základě matematických výpočtů jeho předpokládané polohy v důsledku pozorovaných poruch na oběžné dráze planety Uran. Objev byl učiněn pomocí dalekohledu, protože Neptun je příliš slabý na to, aby byl viditelný pouhým okem, a to právě kvůli své velké vzdálenosti.“ ze slunce.

Astronomové brzy objevili měsíc obíhající kolem Neptunu, ale trvalo více než století, než objevili i ten druhý. Naše znalosti o vzdáleném Neptunu se výrazně zvýšily díky vědeckým pozorováním provedeným během [průletu Voyageru 2](#) v roce 1989, včetně objevu pěti dalších měsíců a potvrzení tmavých prstenců obíhajících planetu.“

Něco však stále nesesedělo. Dokonce ani po objevení Neptunu nebylo možné plně vysvětlit jedinečné dráhy některých trpasličích planet a dalších malých, ledových objektů v Kuiperově pásu. Ty mají tendenci sledovat takové oběžné dráhy, které se shlukují dohromady. Analýza jejich oběžných drah vedla některé astronomy k domněnce, že daleko za Plutem se může skrývat velká, dosud neobjevená planeta.

Co tedy dnes vlastně víme?

Tato teoretická planeta dostala mnoho jmen... Nibiru, Tycho atd., ale my se spokojíme jen s názvem Planeta 9. Pokud tato planeta skutečně existuje, cestovala by mnoho miliard mil za tou otravnou trpasličí planetu, Pluto, v části Kuiperova pásu, která přijímá velmi málo slunečního světla nebo energie. Stejně jako mnoho nejvzdálenějších planet by její oběžná dráha byla vysoce eliptická. Do jaké míry? No, takové planetě by to trvalo 7 400 až 18 500 let, než by dokončila jen jednu jedinou rotaci okolo Slunce. [Pro lepší perspektivu, tak Pluto od svého objevu](#) ještě neuskutečnilo ani jeden úplný oběh kolem Slunce – odhaduje se, že uskutečnění jednoho úplného oběhu trvá 248 let a oficiálně bylo objeveno teprve v roce 1930.

Podle [NASA](#) „Výzkumníci Caltechu našli matematické důkazy naznačující, že hluboko ve sluneční soustavě může existovat „planeta X“. Tato hypotetická planeta velikosti Neptunu obíhá naše Slunce po vysoce protáhlé dráze daleko za Plutem. Objekt, který výzkumníci s přezdívkou „planeta devět“, mohla mít hmotnost asi 10krát větší než Země.“

Existují důkazy o tom, že Planeta 9 se zformovala spolu s ostatními planetami v naší sluneční soustavě před miliardami let a že právě procházela právě tak dostatečně dlouho na to, aby otrásla Zemí, než znovu zmizí.

[Podle NASA](#) „V lednu 2015 astronomové z Caltechu Konstantin Batygin a Mike Brown [na Kalifornském technologickém institutu v Pasadeně] oznámili nový výzkum, který poskytuje důkazy o obří planetě sledující neobvyklou, protáhlou dráhu ve vnější sluneční soustavě. Předpověď je založena na podrobném matematickém modelování a počítačových simulacích, ale nikoli na přímém

pozorování. Tento velký objekt by mohl vysvětlit unikátní odchylky dráhy nejméně pěti dalších menších objektů objevených ve vzdáleném Kuiperově pásu.“

Brown a Batygin pozorovali, že oběžné dráhy šesti transneptunských objektů v Kuiperově pásu se zdály být shlukované. Toto shlukování, jak se domnívali, by mohlo být způsobeno gravitačním vlivem obrovské planety skrývající se někde ve vzdálených končinách vnější sluneční soustavy, nejméně 400 AU daleko.

„Možnost nové planety je pro mě jako planetárního vědce i pro nás všechny jistě vzrušující,“ řekl k tomu tehdy Jim Green, ředitel Divize planetární vědy NASA. „Toto však není detekce nebo objev nové planety. Je příliš brzy na to, abychom s jistotou řekli, že existuje takzvaná planeta X. To, co vidíme, je časná předpověď založená na modelování z omezených pozorování. Je to pouze začátek procesu, který by mohl vést k vzrušujícímu výsledku.“

Je tam důkaz?

V roce 2020 byla v [The Astrophysical Journal Letters](#) vědci z Harvardské univerzity zveřejněna [nová teorie, která naznačovala, že planeta 9 nejenže může skutečně existovat, ale že kdysi možná existoval dokonce jakýsi binární společník našeho Slunce](#).

„Dr. Avi Loeb, Frank B. Baird Jr. profesor vědy na Harvardu a Amir Siraj, vysokoškolský student Harvardu, předpokládali, že existence dlouho ztraceného hvězdného binárního společníka v hvězdokupě zrození Slunce – sbírka hvězd který vznikl společně se Sluncem ze stejného hustého oblaku molekulárního plynu – by mohlo vysvětlit vznik Oortova oblaku, jak jej dnes pozorujeme.“

Předpokládá se, že Oortův oblak je obří kulovitá skořápka obklopující Slunce, planety a objekty Kuiperova pásu obsahující miliardy nebo biliony ledových kousků vesmírného odpadu, které zbyly z formování sluneční soustavy. Předpokládá se, že je zdrojem dlouhoperiodických komet.

Oortův oblak je také neuvěřitelně vzdálený, s vnitřním okrajem mezi 2 000 a 5 000 AU od Slunce a vnějším okrajem možná až 100 000 AU od Slunce (jedna AU je vzdálenost oddělující Zemi od Slunce). Pro srovnání, eliptická dráha Pluta jej nese ve vzdálenosti asi 30 až 50 AU od Slunce.

Teorie předpokládá, že objekty v Oortově oblaku mohly být zachyceny pomocí binárního společníka našeho Slunce. „Binární systémy jsou mnohem efektivnější při zachycování objektů než jednotlivé hvězdy,“ řekl Loeb. „Pokud by se Oortův oblak vytvořil tak, jak bylo pozorováno, znamenalo by to, že Slunce ve skutečnosti mělo společníka podobné hmotnosti, který se ale ztratil předtím, než Slunce opustilo svou rodnou kupu.“

Tisková zpráva Harvardského [centra pro astrofyziku](#) dále uvádí: „Populární teorie spojuje vznik Oortova oblaku s troskami, které zbyly z formování sluneční soustavy a jejích sousedů, kde byly objekty rozptýleny planetami na velké vzdálenosti a některé byly vyměněny. Mezi hvězdami. Ale binární model by mohl být chybějícím kouskem skládačky.

Předchozí modely měly potíže s vytvořením očekávaného poměru mezi rozptýlenými diskovými objekty a vnějšími objekty Oortova oblaku. Binární model zachycení nabízí výrazné zlepšení a zdokonalení, což je při zpětném pohledu zdánlivě zřejmé: většina hvězd podobných Slunci se rodí s binárními společníky.“

Tato teorie by také mohla vysvětlit existenci planety 9. Předchozí modely nebyly jasné, odkud by se transneptunské objekty jako teoretická planeta 9 mohly vzít. Tento nový model však zvyšuje šance.

Za předpokladu, že v naší sluneční soustavě byly kdysi dvě hvězdy, oddělené asi 1 500 AU, zvyšuje

pravděpodobnost, že dvojice zachytí velký transneptunský objekt, jako je Planeta 9, o faktor [20](#) . To je do té doby, než sousední hvězda prošla a oddělila tyto tři objekty a nechala za sebou pouze Slunce.

Existence Planety 9 byla zasažena minulý rok, když tým vedený fyzikem Kevinem Napierem z University of Michigan v Ann Arbor provedl metaanalýzu průzkumů zkoumajících dráhy „extrémních“ transneptunských objektů. Vědci zjistili, že narušené oběžné dráhy objektů lze ve skutečnosti vysvětlit i bez přítomnosti blízké planety.

Tým dospěl k závěru, že pozorované objekty se zdají být seskupené pouze kvůli výběrovému zkreslení. Jiní však nesouhlasí a tvrdí, že je potřeba více dat. A to možná brzy přijde.

Oortův oblak i navrhované umístění planety 9 jsou však bohužel příliš vzdálené pro přímé pozorování. Observatoř Vera C. Rubin (VRO) v Chili, která byla online v roce 2021, však zahájí desetiletý průzkum oblohy v roce 2022. Očekává se, že odhalí další tisíce objektů Kuiperova pásu. Bližší prozkoumání jejich drah může potvrdit nebo vyvrátit existenci planety 9 a poskytnout vodítka ohledně jejího původu a umístění.

Loeb říká: „Pokud VRO ověří existenci planety devět a zachytí její původ a také najde populaci podobně zachycených trpasličích planet, pak bude binární model upřednostněn před osamělou hvězdnou historií, která byla dlouho předpokládána.“

[ZDROJ](#)